

POSTANOWIENIE

Dnia 20 lutego 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa (...) Banku Spółki Akcyjnej w W.
przeciwko Skarbowi Państwa - Naczelnikowi Urzędu Skarbowego w S.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 20 lutego 2020 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 8 kwietnia 2019 r., sygn. akt V ACa (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od powódki na rzecz Skarbu Państwa –
Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej kwotę 2700
(dwa tysiące siedemset) złotych tytułem kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie powód wniósł skargę kasacyjną, a dla uzasadnienia wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania powołał się na występowanie na jej tle trzech istotnych zagadnień prawnych. Pierwsze zagadnienie prawne dotyczy tego, czy dobrowolne spełnienie

świadczenia w toku postępowania egzekucyjnego może zostać uznane za spełnienie świadczenia w celu uniknięcia przymusu. Kwestia ta jednak w tej sprawie nie powstaje. Jak wynika z dokonanych ustaleń faktycznych, bank wiedział, że rachunek prowadzony jest przez przedsiębiorcę, co do którego ogłoszono upadłość likwidacyjną. Musiał zatem mieć świadomość, że żaden przymus w toku postępowania egzekucyjnego mu nie grozi, bo jedyna droga dla zaspokojenia się dłużnika to jego udział w postępowaniu upadłościowym. Drugie zagadnienie dotyczy oceny wystąpienia przesłanki podjęcia działania w celu uniknięcia przymusu. Skoro jednak przymus nie mógł wystąpić, więc i rozpatrywanie tego zagadnienia nie jest potrzebne dla rozstrzygnięcia tej sprawy. Trzecie zagadnienie prawne dotyczy tego, czy bank, realizując zajęcie z rachunku bankowego w toku egzekucji administracyjnej, spełnia świadczenie w rozumieniu art. 410 k.c. Kwestia ta z kolei nie budzi wątpliwości ze względu na niezwykle szerokie ujęcie świadczenia w art. 410 k.c. – niewątpliwie dokonanie przelewu z rachunku oznacza spełnienie świadczenia.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.